

Sygn. akt I ACa 1372/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Andrzej Szewczyk

Sędziowie: SA Andrzej Struzik (spr.)

SA Sławomir Jamróg

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. K., J. K., M. K. i H. K.

przeciwko (...) Zakładowi (...) w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów E. K., J. K., M. K. i H. K. na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu zawarte w pkt. 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 12 stycznia 2016 roku, sygn. akt I ACa 1372/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Andrzej Struzik SSA Andrzej Szewczyk SSA Sławomir Jamróg

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 stycznia 2016 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt I C 2012/14 (pkt 1); zasądził od każdego z powodów na rzecz strony pozwanej kwoty po 675 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego (pkt 2) oraz przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz adwokata P. W. kwotę 3.321 zł w tym 621 zł podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym (pkt 3).

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, iż apelacja powodów okazała się całkowicie nieuzasadniona. Orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny wskazał, iż nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. Fakt zwolnienia powodów od kosztów sądowych z uwagi na ich sytuację majątkową i zarobkową nie jest decydujący dla nieobciążania kosztami procesu poniesionymi przez stronę przeciwną. O ile w postępowaniu pierwszo instancyjnym powodowie mogli subiektywnie być przekonani o słuszności swych roszczeń, to po zakończeniu tego etapu postępowania i po zapoznaniu się z motywami oddalenia ich powództwa, podejmując decyzję o kontynuowaniu procesu powinni się już liczyć z kosztami z tym związanymi. Wobec powyższego Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym sprawę zasądził od powodów łącznie jedno wynagrodzenie wynikające z § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

Powodowie zaskarżyli powyższe orzeczenie w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, zarzucając mu naruszenie art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie oraz sprzeczność w ustaleniach faktycznych

z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez ustalenie, iż powodowie po zapoznaniu się z treścią uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego oraz inicjując postępowanie apelacyjne powinni liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów postępowania apelacyjnego w sytuacji, gdy Sąd Okręgowy nie przeprowadził postępowania dowodowego w pełnym zakresie, a swoje rozstrzygnięcie oparł jedynie na materiałach zgromadzonych w aktach sprawy Ds. 1248/99. Wobec powyższego powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez odstąpienie od obciążania ich kosztami postępowania apelacyjnego w całości, a także o przyznanie na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu zażaleniowym oraz o nieobciążanie powodów kosztami postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powyższa regulacja stanowi wyjątek od ogólnej zasady ponoszenia przez stronę przegrywającą kosztów procesu (art. 98 k.p.c.). Jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym rozszerzającej wykładni. Należy zauważyć, iż przepisy prawa nie konkretyzują pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych” w rozumieniu art. 102 k.p.c., dlatego też ocena stanu faktycznego pod kątem możliwości zastosowania tegoż przepisu należy każdorazowo do Sądu orzekającego w danej sprawie. Ocena ta ma charakter dyskrejonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy, w związku z czym w zasadzie nie podlega kontroli instancyjnej i może być podważona tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa. Jednocześnie wskazać należy, iż powyższa ocena dokonywana jest niezależnie od przyznanego stronie zwolnienia od kosztów sądowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., sygn. III CZ 10/12, OSNC 2012/7-8/98, Biul.SN 2012/4/7; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2010 r., sygn. II CZ 88/09, LEX nr 578136).

Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym sprawę przedstawił wyczerpujące argumenty przemawiające za brakiem podstaw do zastosowania względem powodów dobrodziejstwa art. 102 k.p.c. Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie w pełni podziela powyższe stanowisko. W realiach niniejszej sprawy w istocie nie występuje żaden szczególnie uzasadniony przypadek uzasadniający nieobciążanie powodów kosztami postępowania. Powodowie nie mogą uzasadniać zastosowania powyższego przepisu jedynie swoim subiektywnym przekonaniem o słuszności dochodzonych roszczeń. Skoro bowiem, korzystając z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, po zapoznaniu się z motywami rozstrzygnięcia Sądu I instancji zdecydowali się na wniesienie środka odwoławczego, to musieli liczyć się z przegraniem procesu, a w konsekwencji również obowiązkiem pokrycia kosztów procesu poniesionych przez stronę pozwaną.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Andrzej Struzik SSA Andrzej Szewczyk SSA Sławomir Jamróg